

- 10.1. PONEDJELJAK** – 7:30 sati: + Hrman Ivka i Klement
11.1. UTORAK – 7:30 sati: + Ivka Sekić i Niko
12.1. SRIJEDA – 7:30 sati: + zahvala sv. Josipu za primljene milosti
13.1. ČETVRTAK – sv. *Hilarije, biskup i crkveni naučitelj; spomendan*
– 7:30 sati: + Okun Ružica god., Novosel Petar
14.1. PETAK – 7:30 sati: + Mišak Marija god. i Franjo; Đuro, Slava i Dragica
15.1. SUBOTA – 17:00 sati: skupna sveta misa: + Smodek Zvonko god., + Domiter Pavao god., Cvrtnjak Radivoj i obitelj; + Mišak Josip i Ivica; + Tuđan Vladimir; + Miljenko Tuđan god.; + Višnjic Petar god., Ivan, Šelek Mirko god.; + Skupnjak Stjepan god., Gabrijel, Ivan, rod. Hruško Mladena; + Majcen Danijel i Hojsak Danijel; + rod. Mikulić Mato i Antonija; + za jednog bolesnika; + Agata i Ivan Hrman; + Ana i Josip Pavliček; + Skupnjak Petar, Anka, Nikola, ob. Šaronja; + Stjepan Cafuk; + Mišak Petar, Antun, Ivica i Josip; + Marija i Josip Mišak; + Gospi od Brze Pomoći – za zdravlje; + na čast Gospi; + Štefanić Danica i Tomislav, Mlakar Milena i Jelica; + Višnjic Vjekoslav god., Stjepan i roditelji; + Žmuk Ivka god. i Ivan; + na čast Predragocjenoj Krvi Kristovoj; + na čast Majci Božjoj; + za duše u čistilištu; + Tenšić Vjekoslava; + Ilija Nedić, Škac Valent, zahvala Srcu Isusovu i Marijinu; + Grozdek Stjepan i roditelji; + Stjepan Hren (Zeleni put 23)

16.1. DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU

- 7:30 sati: župna sveta misa
– 9:30 sati: + Vuković Vjekoslav god., Ignac i Slavica; Đuro i Agata
– 11:00 sati: + Mišak Franjo i Marija god., Mišak Antun i Ana

- TISAK: župni listić; Glas koncila
- hvala od srca svima koji ste nas lijepo primili u blagoslovu kuća i obitelji. Hvala na svakom daru za potrebe naše župe i za našeg zvonara!
- i dalje se možete pretplatiti za Glasnike i ostali katolički tisak...

ŽUPNA KATEHEZA: - prvopričesnici: petak, 14:30 sati: 3.a razred;
- krizmanici: - petak, 15:30 sati: 8.a razred;
- petak, 16:15 sati: 8.b razred.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Hrvoje Damiš; žpk.; mob: 098 9678 518;
siječanj, 2022.; Široke Ledine 4, Trnovec; web: www.zupa-trnovec.hr;
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPNI LISTIĆ

Godina XIV.

Broj 7 (678)

9. siječnja 2022.

KRŠTENJE GOSPODINOVO

Prvo čitanje: Iz 40, 1-5.9-11

Psalam: Ps 104, 1b-4.24-25.27-30

Drugo čitanje: Tit 2, 11-14; 3,4-7

Evangelje: Lk 3,15-16.21-22

Sjetite se da Bog sve može.

— Sv. Terezija Avilska

SRJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Nedjelja krštenja Gospodnjeg je posljednji dan božićnog vremena u liturgijskoj godini. Božićno je vrijeme posebno jer u njemu gledamo kako se sam Bog ponizio, uzeo je ljudsko tijelo i rodio se u krajnjem siromaštvu. On koji je zavrijedio kraljevske i hramske palače, rađa se u pastirskoj štalici. O poniznosti je riječ i u evanđelju ove nedjelje.

Priča nam je poznata, Ivan na rijeci Jordanu krsti i propovijeda kako je prorekaio prorok Izaija: „Glas viče: Pripravite put Gospodnji u pustinji, poravnite u stepi stazu Bogu našem.“ (Iz 40, 3). I narod koji dolazi k njemu na krštenje se s pravom pita nije li možda Ivan obećani Mesija, Krist. Ivan svjesno i slobodno opovrgava tu tvrdnju. Govori kako nije dostojan Mesiji odriješiti remenje na obući. Promislimo, nije li Ivan mogao bez problema prihvatiti da ga narod proglašuje Mesijom? Iza sebe je imao narod, bio je vođa, revolucionar, bojao ga se i kralj Herod Antipa. Ali Ivan zna da je on samo Glas, da se on treba umanjivati, a Isus rasti (usp. Iv 3, 30). Pitajmo se kako bismo mi postupili na mjestu Ivana Krstitelja? Bismo li pali u promišljenu zamku zloga smatrajući sebe većima od ostalih? Ivan Krstitelj je bio svjestan da je on samo čovjek koji ima zadaću. Ta njegova zadaća bila je pripremiti put Gospodinu, da se konačno Bog proslavi u njemu te je zbog toga i kasnije platio vlastitim životom. I naša je zadaća težiti da se Bog proslavi u nama. Na našem krštenju postali smo djeca Božja i samim time glas koji svjedočanstvom svetoga života mora pripremljati put Gospodinu u srca naše braće i sestara.

Drugi primjer poniznosti iz današnjeg evanđelja je Isus. „Kad se krstio sav narod, krstio se i Isus.“ Jednostavna rečenica, a opet tako duboka. Isus je mogao sa slavom doći, izgovoriti riječi i sav bi narod odmah znao da je On Mesija. Ali sveti Luka samo govori da se Isus krstio kad i sav narod. Nije se isticao, nije težio za pažnjom onih koji su čekali Ivanovo krštenje. I zbog te njegove poniznosti Otac ga uzvisuje, On sam daje svjedočanstvo narodu koji se ondje nalazi govoreći: „Ti si Sin moj, ljubljeni! U tebi mi sva milina!“ i Duh Sveti silazi na njega u liku goluba. Isus zbog svoje poniznosti biva uzvišen. Daje nam savršen primjer da nije potrebno tražiti svjetsku slavu, nego da će nam je sam Bog dati ako ćemo biti spremni postati jednostavni, ponizni. Zapitajmo se, da nam je sada početi s ovoga svijeta pred sudište Božje, bismo li začuli riječi: „Ti si sin moj, ljubljeni! Ti si kćer moja, ljubljena! U tebi mi sva milina! Uđi u radost Oca svojega!“

U pjesmi Narodi nam se, pjevamo: „Danas se krsti Krist na Jordanu, svoje krštenje s njime slavimo!“ Ova nedjelja nam treba biti poticaj da shvatimo važnost vlastitog krštenja kada smo postali djeca Božja i djeca svete Majke Crkve. Prihvatili smo vjeru svojih roditelja i kumova koji su nas donijeli na krštenje kako bi svetim krstom Krist mogao po nama djelovati u svijetu. To svoje krsno posvećenje moramo svjedočiti svetošću života, poniznošću, primanjem svetih sakramenata, molitvom, služenjem bližnjima. Svetim krštenjem Kristova svjetlost je zasjala u nama. Ista ona svjetlost koja se rodila u betlehemskoj štalici započela je svijetliti u našim srcima. Na nama je kako se odnosimo prema tome svjetlu, zatamnjujemo li ga svojim grijesima ili ga uvijek stavljamo tako da ga svi jasno vide i tako drugima osvjetljujemo put k Bogu. Neka nas božićna radost i božićna svjetlost vode u vremenu koje je pred nama da uvijek i na svakome mjestu dajemo svjedočanstvo kako smo mi ljubljena djeca nebeskog Oca.

Dominik Hrupeke

SVETI HILARIJE, 13.1.

Nisu nam dostupni sigurni podaci o većem dijelu Hilarijeva života. Drevni izvori govore da se rodio u Poitiersu, vjerojatno oko 310. godine, u bogatoj obitelji, te je primio solidno obrazovanje, što se dobro vidi i u njegovim spisima. Čini se da nije odrastao u kršćanskom okruženju, budući da on sam govori o putu potrage za istinom, koji ga je postupno doveo do priznanja Boga stvoritelja i utjelovljena Boga, koji je umro da bi nama dao život vječni. Kršten oko 345. godine, izabran je za biskupa svoga rodnoga grada oko 353.-354. Kroz godine koje su slijedile Hilarije je napisao svoje prvo djelo, Tumačenje Matejeva evanđelja. Riječ je o najstarijem tumačenju ovoga evanđelja na latinskom jeziku koje se sačuvalo do danas.

356. godine Hilarije je kao biskup sudjelovao na sinodi u Béziersu, u južnoj Francuskoj. On sam naziva tu sinodu “sinodom lažnih apostola”, budući da su skupom dominirali biskupi skloni arijevcima, koji su negirali božanstvo Isusa Krista. Ovi “lažni apostoli” tražili su od cara Kostanca da osudi na progonstvo biskupa Poitiersa. Tako je Hilarije u ljeto 356. bio prisiljen napustiti Galiju. Prognan u Frigiju, u današnjoj Turskoj, Hilarije se susreo s okruženjem kojim je u vjerskom smislu u potpunosti dominiralo arijanstvo. I ondje ga je njegova pastirska briga potakla da hrabro radi na ponovnoj uspostavi jedinstva Crkve na temelju prave vjere utvrđene na Nicejskom saboru. S tim ciljem započeo je pisati svoje najvažnije i najpoznatije dogmatsko djelo: De Trinitate (O Trojstvu). U njemu Hilarije izlaže svoj osobni put prema poznavanju Boga i nastoji pokazati da Sveto pismo jasno potvrđuje božanstvo Sina i njegovu jednakost s Ocem, ne samo u Novom zavjetu, nego i na mnogim stranicama Staroga zavjeta, u kojem se već pojavljuje otajstvo Krista. Nasuprot arijevcima, on je ustrajao na ispravnosti imena Oca i Sina, te razvija svoju trojstvenu teologiju počevši od krsnoga obrasca što nam ga je darovao sam Gospodin: “U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.” Otac i Sin iste su naravi. Premda neki odlomci Novoga zavjeta mogu navesti na misao da bi Sin bio podložan Ocu, Hilarije donosi jasna pravila za izbjegavanje tumačenja koja bi mogla odvesti na krivi put: neki tekstovi Pisma govore o Isusu kao Bogu, dok drugi naglašavaju njegovo čovječstvo. Neki ga prikazuju u njegovoj predegzistenciji kod Oca; drugi ga motre u stanju poniženja (kenoza), u njegovom sniženju sve do smrti; drugi ga, konačno, promatraju u slavi uskrsnuća.

Vjernost Bogu dar je njegove milosti. Stoga sveti Hilarije moli, na kraju svoje rasprave o Trojstvu, da uvijek mogne ostati vjeran krsnoj vjeri. Značajka je to cijele te knjige: promišljanje se pretvara u molitvu, a molitva u promišljanje. Čitava knjiga razgovor je s Bogom. Htio bih današnju katehezu zaključiti jednom od tih molitava, koja neka tako postane i našom molitvom: “Daj, Gospodine – kaže nadahnuti Hilarije – da uvijek ostanem vjeran onome što sam ispovijedio u simbolu svoga novoga rođenja, kad sam bio kršten u Oca i u Sina i u Duha Svetoga. Da se klanjam tebi, naš Oče, i s tobom tvojemu Sinu; da zavrijedim tvoga Duha Svetoga koji izlazi od tebe po tvojem Jedinorođencu... Amen” (De Trinitate 12,57).

www.bitno.net